

en Dæmning til, det ved enhver, ellers vil den vedblivende skære sig Syd paa. Men der er, som sagt, en Misforstaaelse paa dette Punkt, som jeg imidlertid ikke skal opholde mig videre ved. Jeg antager, at den højtærede Minister i dette Forhold nærmest vil følge de vandbygningskyndige. Medens jeg er ved disse vandbygningskyndige, vil jeg udtale Haabet om, at Vandbygningsvæsenets Ingeniører ville adlyde dem med Hensyn til at holde Nymindeløbet aabent op til Dæmningen, noget, den højtærede Minister udtalte, da vi havde Sagen til Behandling her; det haaber jeg, han fremdeles staar ved trods al den Uklarhed, der er i dette Forslag til Lov, som det kaldes.

Med Hensyn til § 3 kan jeg ikke undlade en Bemærkning om Ordet „utilstrækkeligt“. Hvem skal bedømme, om de udførte Arbejder ere utilstrækkelige? Det ligger nærmest at tro, at det skulde være Statens Vandbygningsvæsen, der skulde give den højtærede Minister Forklaring af, hvorvidt det, der er foretaget, er tilstrækkeligt eller ej. Men efter, hvad der har foreligget for os i Vinter, kan man ikke stole paa det, fordi den højtærede Minister netop ikke har taget Hensyn til det, der er kommet fra Vandbygningsdirektøren og hans Ingeniører, men har nedsat et Udvalg, der har foreslaaet noget andet, og det har den højtærede Minister saa forelagt Rigsdagen. Jeg ved, som sagt, ikke, hvem der skal afgøre, om de udførte Arbejder ere utilstrækkelige, om det er den nuværende Kommission, eller om der muligvis skal vælges en ny. Hvis det viser sig, at der kommer adskillige Klagemaal derovre fra — og jeg er overbevist om, at der vil komme adskillige baade over det ene og det andet, baade med Hensyn til Fiskeriet og med Hensyn til Afvandingsforholdene —, ved jeg ikke, hvem der skal være kompetent til at bestemme, hvad der saa endelig skal gøres.

At det Lovforslag, der her foreligger, skulde betegne en endelig Løsning, kan jeg ikke tro i Henhold til alt, hvad der er gaaet forud, alt, hvad der forud er talt og skrevet af sagkyndige og Ingeniører, lige fra Hollænderen Dircks til alle de andre Ingeniører, baade dem, der have haft specielt Tilsyn med Ringkøbing Fjord, og dem, der ikke have haft det — jeg har faaet Breve fra Ingeniører, som jeg slet ikke kender, og som sige, at mit Standpunkt er rigtigt. Derfor kan jeg ikke tro, at dette Forslag om noget, man kalder en delvis Lukning, og som man akkurat lige

saa godt kunde kalde en delvis Aabning, skulde være en endelig Løsning. Dersom man tog en fremmed herind i Landet, en Mand fra et andet Land, som altsaa var ganske uinteresseret og ikke havde noget Lokalkendskab, men havde jævn god Dømmekraft og maaske ogsaa kendte noget til Havets Magt og Vælde, viste ham de Arbejder, vi med Millionbekostninger have foretaget ved Ribe for at søge at bevare Ejendommene der for Havets Oversvømmelser, gjorde ham opmærksom paa, at her ligge endda Fanø og de frisiske Øer, som tage en Del af for Havets Magt, men alligevel kan Havet gaa op og ødelægge baade Sæd og de Kreaturer, som gaa paa Græs; og der er ogsaa Fare for Menneskeliv, og man saa førte ham et Par Mil Nord paa, hvor Havets Magt er ganske anderledes, fordi man der hverken har Øerne eller Horns Rev at støtte sig til, hvor Havet gaar umiddelbart ind til Landet, men Naturen selv har dannet et Værn i den Tange, der er bleven tilbage, og hvorpaa der findes Klitter, viste ham, at her oppe, hvor Havet er langt kraftigere og Bølgeslaget ganske anderledes stærkt, og Vekselvirkningerne kunne blive meget mere skadelige, her grave vi igennem det naturlige Værn, der er skabt, vilde han, tror jeg sikkert og vist, sige: Det forstaar jeg ikke! Jeg synes, der er en bestemt Modsætning mellem det, der sker ved Ribe, og det, der sker ved Hvide Sande.

Endnu skal jeg nævne en Ting, der er udtalt saa mange Gange, og som jeg kun skal pointere, fordi det er min Pligt at gøre det, at for saa vidt man taler om Værdier, er det kun en Forrykkelse af Værdier, der finder Sted. For saa vidt der tales om at skabe nye Værdier deroppe, betyder det, at der tages fra dem, der bo ved den sydlige Del af Fjorden, og jeg mener ikke, at hverken Lovgivningen eller nogen privat har Ret til at tage fra en for at skabe Værdier for en anden, dersom der derved gøres Uret mod den første. Dette vil jeg sige til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), der som Ordfører for et af Mindretallene talte om, at i Forhold til de Værdier, der her blev skabte, betød det ikke saa meget med Bekostningen, altsaa de 900,000 Kr.

Rettelse.

Sp. 9146, L. 13 f. n.: „Forretningens Overgang“, læs: Forretningens Omfang.